

que la vacant del aforador de consums la fassi l'Ajuntament per concurs; y el Sr. Coma s'exten en consideracions respecte á una Lley que hi há del any 75, per la qual poden optar preferentment per dit càrreg. Continúa dient als de l'oposició que s'acabat el temps aquell en que dits càrregs se proveien per amistat personals de familia y que pot respondre en nom de tots sos companys, que al avenir no sols la provisió d'aquestas vacants, sinó també tot lo que'l nou ajuntament hagi de resoldre, es resoldrà segóns l'imperi de la Lley y de la justícia Vist lo que diu el Sr. Coma en Tardá proposa que'l seu fill s'ofereix gratuïtament pera el desempenyo de dit càrreg y que'l sou íntegre se destini als ferits de Melilla. El públich riu y es pren á broma les mostres d'altruisme que promet el Sr. Tardá.

Per fi s'aprova la proposició del Sr. Coma unánimament.

El Sr. Torras.—Fa us de la paraula pera lograr una explicació clara y concreta referintse al mal estat de comptes que deixá l'anterior ajuntament presidit pel concejal Sr. Tardá y prega á dit concejal que dongui nota dels gastos extraordinaris única causa de quedar totes les partides agotades. Continúa dient, que'l sorpren molt veure com haventhi tants comptes pendents de particulars á pagar, es fessin pagos als concejals Srs. Estrany y Massana.

L'alcalde també fa càrregs al Sr. Tardá perquè no va cobrar els arbitres, essent aixís que del mes d'Abril al mes de Juny tenia, prou temps.

El Sr. Tardá.—Contesta al alcalde dient que dit cobro no's podia fer que no tingués una Real Ordre, que més tart es rebé. Dirigintse al Sr. Torras li diu per tota resposta ¡vám fer la Plassa de la Montanya!

El Sr. Coma.—Li tira en cara que'ls gastos de dita Plassa es cobriren mitjansant un emprèstít que's feu y qu'aixó no es més que una *fugida d'estudi* ja que no altera per res el presupost si's fa l'emprèstít.

El Sr. Tardá.—Prega que deixin en pau aixó, y s'hi creuen poguer castigar aquets errors comesos per l'anterior ajuntament, diu que ja poden seguir un altre camí pitjor, (referintse als tribunals). Li contesta el Sr. Puntas.—Que'l camí á seguir, primer es exposar els fets á la vindicta pública y que més tart vindrá lo altre.

Insisteix el Sr. Torras, exclamantse que'l

Sr. Tardá es negui à dir concretament perquè totes les partides son agotades y perque feu viatjes per valor de 650 ptas. Diu que l'alcalde y concejals del nou ajuntament si han anat á Barcelona, s'ho han pagat de la propria butxaca.

Per tota contesta el Sr. Tardá, desorientat, diu que ell no es cap fabricant y per lo tant no te els diners del Sr. Torras per poguerho fer.

El Sr. Barnet.—Demana que's passi á un altre assumpte y que's deixi aquest per un altre ocasió. En Canellas li contesta y repeteix que'l moment oportú es are davant del poble que's ell el millor justicier pera judicar els perjudicis que l'anterior ajuntament ocasioná á Granollers, fent preferentment sense seguir cap ordre ni lley, pagos á concejals y altres coses per l'istil.

L'alcalde pregunta al Sr. Tardá com es que l'actual *contador* sols ha cobrat de molt temps 100 ptas. mensuals y en el presupost hi figura com s'hi hagués cobrat totes les mensualitats plenas.

El Sr. Tardá.—Contesta ab evasivas dient que firmava cada cop els libraments per que anés á cobrar y asegura que no's quedà may un céntim.

El Sr. Jonch.—Es queixa de la preferencia que l'Ajuntament fins avuy ha tingut donada al concejal Sr. Barnet, pera fer us del *cuartelillo* com á depòsit per les caixas de petroli.

L'alcalde contesta que's donada ja l'ordre perquè'l Sr. Barnet retiri dites caixes de petroli.

El Sr. Tardá.—Ab ànims de defensar à son company Barnet, ho fá tan bé que aclareix el misteri de aquesta preferencia dient que si té allà'l depòsit es perque no paga contribució industrial. De lo qual al instant es defensa'l Sr. Barnet afirmant que si no'n paga es perquè essent la tarifa que li pertocaria tan elevada, hauria de plegar el *ram*.

Després de una petita discussió y á proposta del Sr. Canellas s'acorda que l'endemà mateix retiri dit depòsit y al mateix temps que d'avuy endevant se l'hi digui la contribució que deu pagar. Allavors el Sr. Barnet pregunta al Sr. Canellas si ell está al corrent de la contribució á lo que contesta dit senyor afirmativament, pró aixís y tot el Sr. Barnet fa constar en acte que's miri si paga la contribució que deu pagar, del contrari que també pagui.